COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.10.2021
COM(2021) 628 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind evaluarea punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive

Cuprins

1. INTRODUCERE 2

2. PUNEREA ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI SAI 3

2.1. Articolul 4. Lista SAI de interes pentru Uniune 3

2.2. Restricții și derogări (articolele 7, 8, 9, 31 și 32) 10

2.3. Articolul 11. SAI de interes regional și specii indigene pentru Uniune 10

2.4. Articolul 12. SAI de interes pentru statul membru 11

2.5. Articolul 13. Planuri de acțiune privind căile de introducere a SAI 11

2.6. Articolul 14. Sistemul de supraveghere 13

2.7. Articolul 15. Controale oficiale 15

2.8. Articolele 16 și 17. Notificări privind depistarea timpurie și eradicare rapidă într-un stadiu timpuriu al invaziei 15

2.9. Articolul 19. Măsuri de gestionare 16

2.10. Articolul 25. Sistemul de consolidare a informațiilor 17

2.11. Acțiuni de sensibilizare 17

2.12. Costuri de punere în aplicare, beneficii și finanțare 18

2.13. Provocări legate de punerea în aplicare 19

3. CONCLUZII 20

1. INTRODUCERE

Speciile alogene invazive (SAI) sunt acele animale și plante care, ca urmare a intervenției umane, sunt introduse accidental sau deliberat într-un mediu natural în care nu se găsesc în mod normal, cu consecințe negative grave pentru noul lor mediu.

SAI reprezintă una dintre cele cinci cauze principale ale declinului biodiversității în Europa și în întreaga lume[1]. Acestea pot avea efecte negative semnificative și asupra sănătății umane și a economiei. Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (Regulamentul SAI) a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2015. Acesta urmărește: (i) prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor dăunătoare ale SAI asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice și (ii) limitarea daunelor sociale și economice.

Adoptarea Regulamentului SAI a reprezentat un important pas înainte în dezvoltarea politicii UE în domeniul biodiversității. Adoptarea Regulamentului SAI a îndeplinit următoarele două condiții: (i) măsura 16 din cadrul obiectivului 5 al Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020[2] și (ii) obiectivul 9 de la Aichi al Planului strategic pentru biodiversitate 2011-2020 în temeiul Convenției privind diversitatea biologică[3].

Prezentul raport evaluează aplicarea Regulamentului SAI, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (3). Prezentul raport se bazează în principal pe rapoartele prezentate de statele membre[4] care acoperă perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2018. Raportul depășește această perioadă în toate domeniile pentru care sunt disponibile informații mai recente. Informațiile din prezentul raport au fost obținute, de asemenea, în urma unei consultări publice deschise desfășurate în 2021.

Analiza expusă în prezentul raport este limitată de perioada scurtă de aplicare a regulamentului. Cu toate că Regulamentul SAI a intrat în vigoare în ianuarie 2015, majoritatea dispozițiilor sale s-au aplicat abia în august 2016, odată cu intrarea în vigoare a primei liste a Uniunii.

În plus, principalele obligații pentru statele membre (de exemplu, instituirea unui sistem de supraveghere și luarea unor măsuri de gestionare a SAI de interes pentru Uniune răspândite la scară largă) au devenit aplicabile abia în ianuarie 2018 (și anume, la 18 luni de la adoptarea primei liste a Uniunii). Mai mult, obligația statelor membre de a elabora și de a pune în aplicare planuri de acțiune pentru abordarea căilor prioritare de introducere și răspândire neintenționate a SAI de interes pentru Uniune s-a aplicat abia din iulie 2019 (și anume, la 36 luni de la adoptarea primei liste a Uniunii).

Prin urmare, punerea în aplicare integrală a Regulamentului SAI a început abia în iulie 2019. Din acest motiv, Comisia nu completează prezentul raport cu o propunere legislativă de modificare a regulamentului.

---

[1] Secretariatul Convenției privind diversitatea biologică (2020), cea de-a cincea ediție a Perspectivelor mondiale privind biodiversitatea.

[2] *Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020* [COM(2011) 244].

[3] https://www.cbd.int/decision/cop/?id=12268.

[4] Toate statele membre (și anume UE-28 înainte de retragerea Regatului Unit), cu excepția unui stat membru, au prezentat un raport cu informații care acoperă perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2018. Informațiile raportate sunt disponibile pe site-ul ias.eea.europa.eu.

2. PUNEREA ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI SAI

2.1. Articolul 4. Lista SAI de interes pentru Uniune

Lista SAI de interes pentru Uniune (denumită în continuare „lista Uniunii”) se află în centrul Regulamentului SAI. Aceasta conține o listă a SAI al căror impact negativ a fost considerat suficient de grav pentru a necesita desfășurarea unei acțiuni concertate la nivelul Uniunii. Speciile incluse pe listă fac obiectul restricțiilor și măsurilor prevăzute în regulament.

Pentru a fi incluse pe lista Uniunii, speciile trebuie să îndeplinească toate criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (3), luând în considerare în mod corespunzător: (i) costul de punere în aplicare pentru ca statele membre să ia măsuri împotriva SAI; (ii) costul lipsei de acțiune; (iii) rentabilitatea măsurilor și (iv) aspectele socioeconomice [articolul 4 alineatul (6)]. Evaluările riscurilor stau la baza acestui proces, iar calitatea acestora este verificată de forumul științific[5]. Lista Uniunii și actualizările acesteia sunt adoptate prin acte de punere în aplicare, sub rezerva avizului favorabil al Comitetului pentru speciile alogene invazive[6].

Prima listă a Uniunii[7] a intrat în vigoare la 3 august 2016. Aceasta conținea 37 de specii. O primă[8] și o a doua actualizare[9] a listei au intrat în vigoare la 2 august 2017 și, respectiv, la 15 august 2019. Prin aceste actualizări au fost adăugate 12[10] și, respectiv, 17 specii. O a treia actualizare a listei Uniunii este așteptată până la sfârșitul anului 2021. Numărul total de SAI de interes pentru Uniune este în prezent de 66, dintre care:

- 30 sunt specii de animale, iar 36 sunt specii de plante;
- 41 sunt în principal specii terestre, 23 sunt în principal specii de apă dulce, una este specie de apă salmastră și una este specie marină.

Speciile pot fi eliminate de pe listă dacă nu mai îndeplinesc unul sau mai multe dintre criterii, dar acest lucru nu s-a întâmplat încă. În conformitate cu articolul 4 alineatul (2), lista Uniunii trebuie să fie reexaminată în mod cuprinzător până în august 2022, la 6 ani de la intrarea în vigoare a listei inițiale.

Regulamentul a făcut posibilă selectarea speciilor care urmează să fie incluse pe listă într-un mod obiectiv și fiabil din punct de vedere științific. Cu toate acestea, evaluarea științifică solidă care stă la baza includerii pe listă are loc cu prețul rapidității: finalizarea unei evaluări a riscurilor durează cel puțin 2 ani. În acest caz, este nevoie de cel puțin încă un an până când se ia o decizie cu privire la includerea sau neincluderea pe listă a speciilor. Cu toate acestea, în cazul în care statele membre percep o nouă SAI drept o amenințare iminentă, acestea pot lua măsuri de urgență în temeiul articolului 10, o dispoziție care nu a fost încă utilizată.

[5] Grupul de experți prevăzut la articolul 28 din Regulamentul SAI.
[6] Comitetul prevăzut la articolul 27 din Regulamentul SAI.
[7] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1141 al Comisiei (JO L 189, 14.7.2016, p. 4).
[8] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1263 al Comisiei (JO L 182, 13.7.2017, p. 37).
[9] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1262 al Comisiei (JO L 199, 26.7.2019, p. 1).
[10] Includerea câinelui enot, *Nyctereutes procyonoides*, se aplică începând cu 2 februarie 2019. Prin urmare, în 2019, statele membre au raportat 48 de specii.

Cercetările recente[11] indică faptul că această creștere a numărului de specii alogene nou introduse nu prezintă niciun semn de saturație și că majoritatea taxonilor prezintă chiar creșteri ale ratei primelor înregistrări de-a lungul timpului. Mai devreme sau mai târziu, este probabil ca multe dintre aceste specii alogene să devină invazive. Prin urmare, este destul de probabil ca, în viitor, să fie necesară includerea mai multor specii pe lista Uniunii. Unele publicații au sugerat necesitatea de a include treptat pe listă câteva sute de specii pentru a îndeplini obiectivele Regulamentului SAI[12]. Unele părți interesate (de exemplu, cele care comercializează specii alogene) nu sunt de acord cu această sugestie, susținând că lista Uniunii include deja prea multe specii și că sarcina punerii în aplicare este prea mare.

În orice caz, lista Uniunii nu poate include toate SAI posibile, deoarece criteriile care trebuie îndeplinite pentru a fi incluse pe listă sunt destul de stricte. Pe de altă parte, Regulamentul SAI prevede criterii destul de generale de stabilire a priorităților. De exemplu, articolul 4 alineatul (6) prevede obligativitatea de a acorda prioritate pentru două tipuri de SAI: (i) cele care nu sunt încă prezente sau care se află într-un stadiu incipient de invazie și este cel mai probabil să aibă efecte dăunătoare importante și (ii) cele care sunt deja stabilite și au efectele dăunătoare cele mai importante.

Din cele 66 de SAI incluse pe listă, 12 nu sunt încă prezente pe teritoriul Uniunii, în timp ce multe dintre acestea sunt deja răspândite pe scară largă și este puțin probabil să fie eradicate. Includerea pe listă a speciilor care nu sunt încă prezente în UE are un puternic efect preventiv, deoarece acestea nu pot fi introduse pe teritoriul Uniunii. Cu toate acestea, experiența a arătat că, de multe ori, lipsesc dovezile necesare pentru finalizarea unei evaluări a riscurilor pentru respectivele specii. În corelație cu incertitudinea atât cu privire la dinamica comunităților biologice, cât și cu privire la efectele schimbărilor climatice, este foarte dificil să se prevadă impactul potențial al unei specii în cazul în care aceasta ar fi introdusă. Prin urmare, includerea pe listă a speciilor care nu sunt încă prezente în UE s-a dovedit a fi dificilă. Cu toate acestea, lista Uniunii continuă să aibă un efect preventiv. Toate speciile enumerate care sunt deja stabilite în UE (inclusiv speciile deja prezente în majoritatea statelor membre, cum ar fi broasca țestoasă de Florida *Trachemys scripta* și planta cunoscută sub denumirea populară „Uriaș” *Heracleum mantegazzianum*), au potențialul de a se răspândi mult mai departe (a se vedea figurile 1-4)[13]. Prevenirea răspândirii în continuare a acestor specii a fost unul dintre principalele argumente pentru includerea lor pe lista Uniunii.

[11] A se vedea, de exemplu, Seebens H. *et al.* (2017), „No saturation in the accumulation of foreign species worldwide” (Lipsa saturației în acumularea de specii alogene la nivel mondial), *Nature Communications* 8: 14435. doi.org/10.1038/ncomms14435.

[12] A se vedea Carboneras C. *et al.* (2017) „A prioritised list of invasive alien species to assist the effective implementation of EU legislation” (Lista prioritară a speciilor alogene invazive pentru a sprijini punerea în aplicare eficace a legislației UE), *Journal of Applied Ecology* 2017, 1-9. https://doi.org/10.1111/1365-2664.12997; și Nentwig W. *et al.* (2018) „More than «100 worst» alien species in Europe” (Peste „100 cele mai periculoase” specii alogene din Europa), *Biological Invasions* (2018) 20:1611-1621. https://doi.org/10.1007/s10530-017-1651-6. Cu toate acestea, mai multe dintre speciile propuse pentru a fi incluse pe lista Uniunii nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului SAI și, în majoritatea cazurilor, sunt tratate în cadrul altor instrumente, în principal al legislației UE privind sănătatea plantelor.

[13] Acest lucru este demonstrat, de asemenea, de evaluările riscurilor aferente.

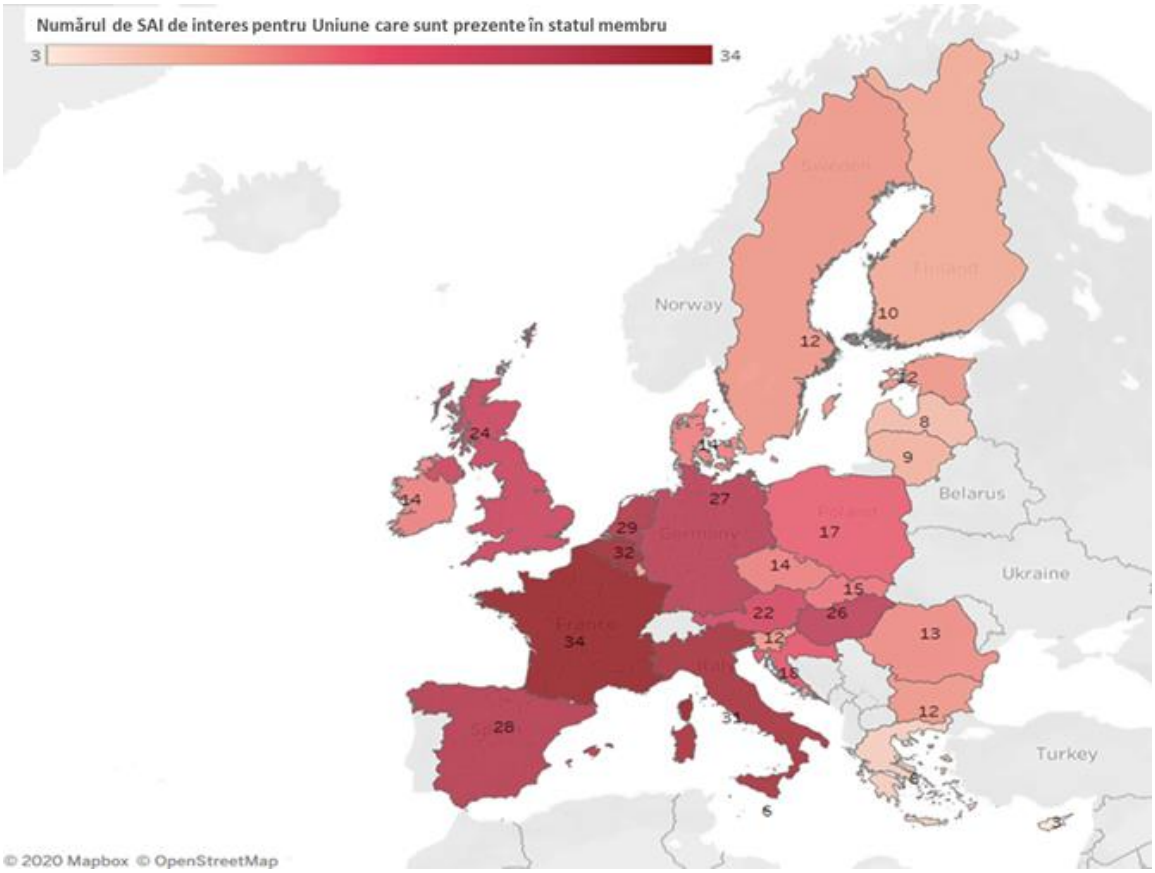

Figura 1: *Numărul de SAI de interes pentru Uniune din cele 48 care fac obiectul rapoartelor din 2019 şi raportate ca fiind prezente de către fiecare stat membru. Portugalia nu a prezentat niciun raport.*

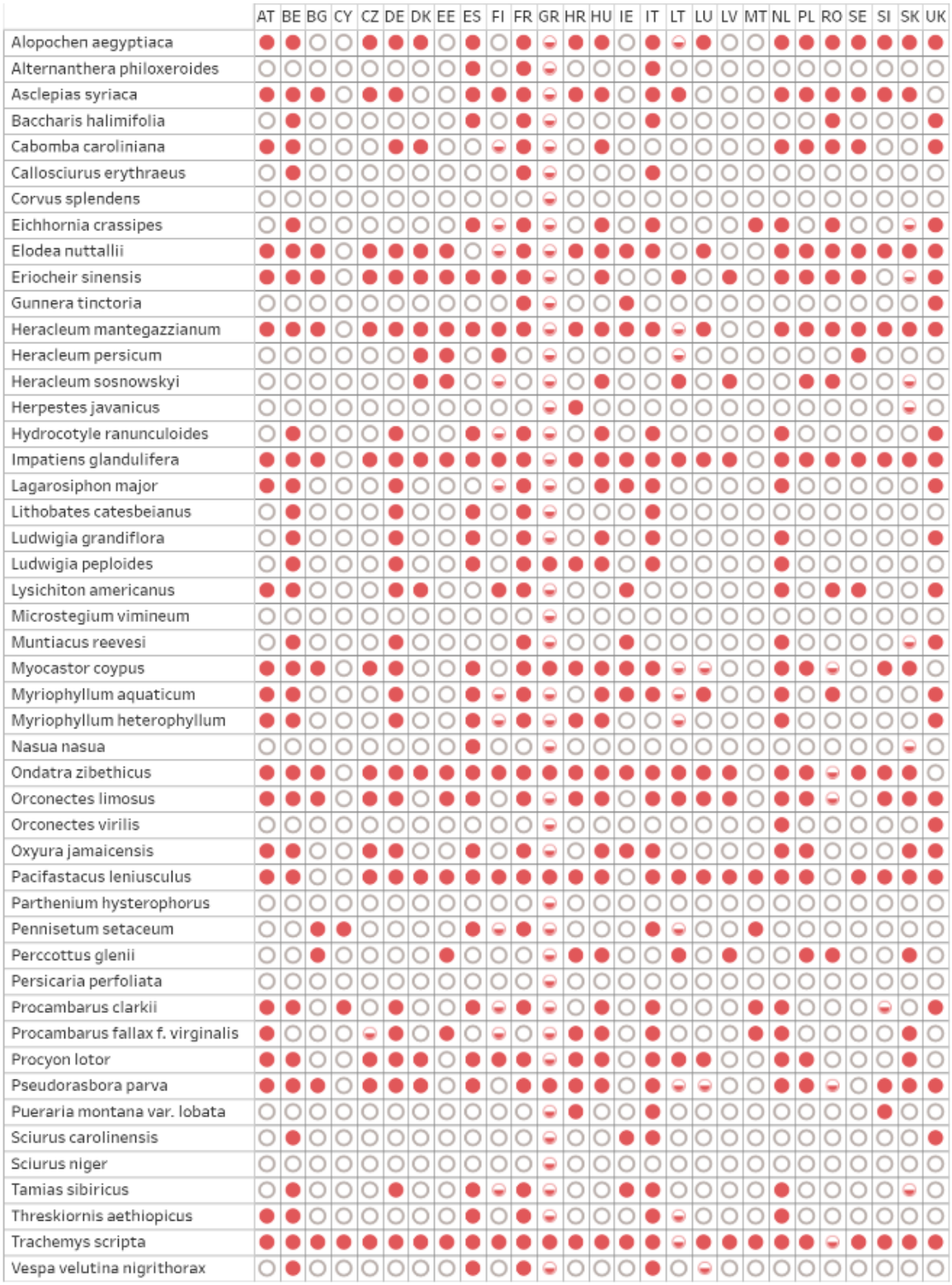

Figura 2: *Situația prezenței, pentru fiecare stat membru, a celor 48 de SAI de interes pentru Uniune care fac obiectul rapoartelor din 2019. Portugalia nu a prezentat niciun raport.*

Simbolurile *indică faptul că: (i) specia este prezentă într-un anumit stat membru; (ii) nu se știe dacă aceasta este prezentă într-un anumit stat membru și (iii) se consideră că aceasta nu este prezentă într-un anumit stat membru.*

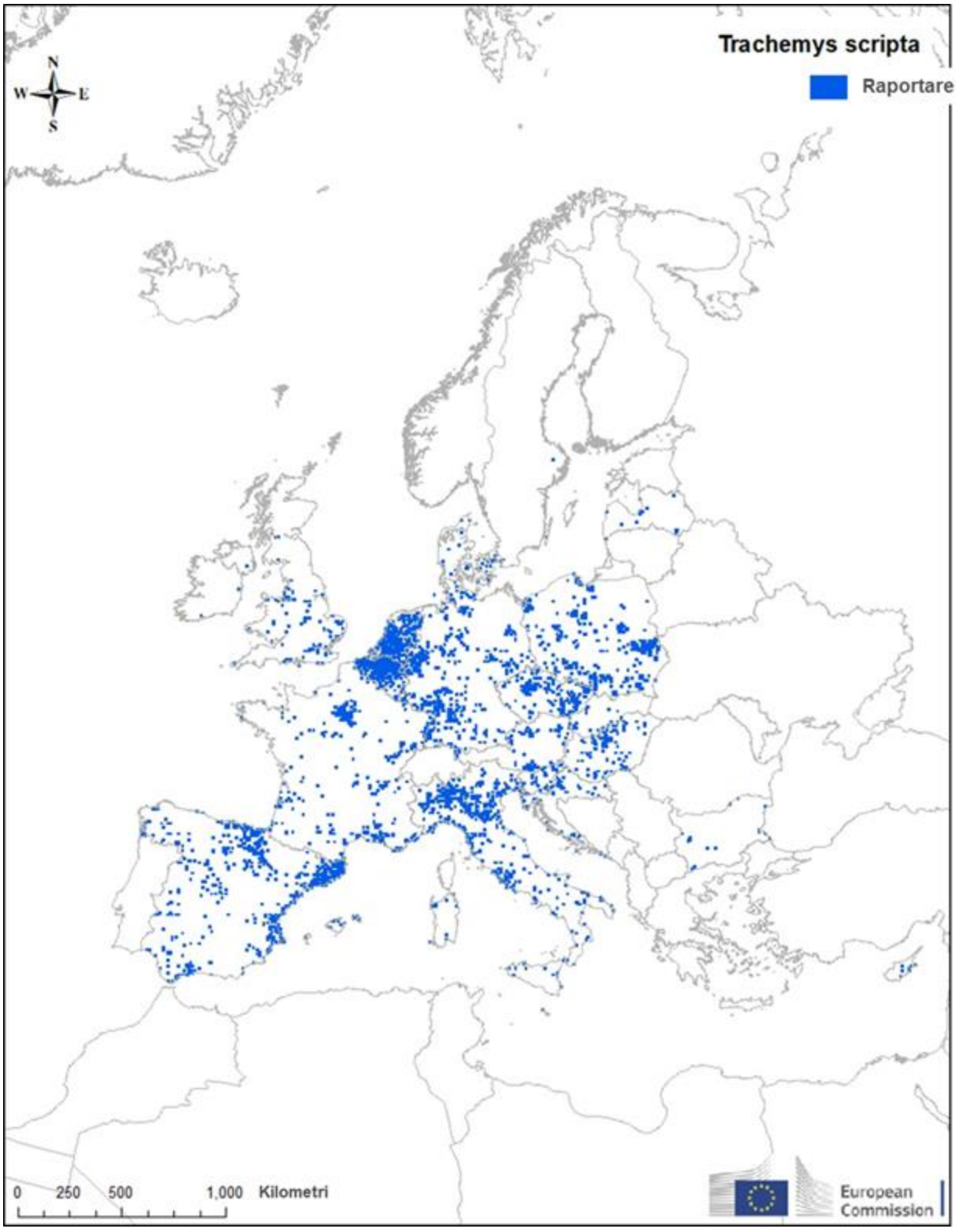

Figura 3: *Distribuția Trachemys scripta (caroiaje de 10 x 10 km), astfel cum a fost raportată de statele membre în 2019. Specia este prezentă și în Grecia, Portugalia și România, însă aceste state membre nu au prezentat distribuția la nivel de caroiaj.*

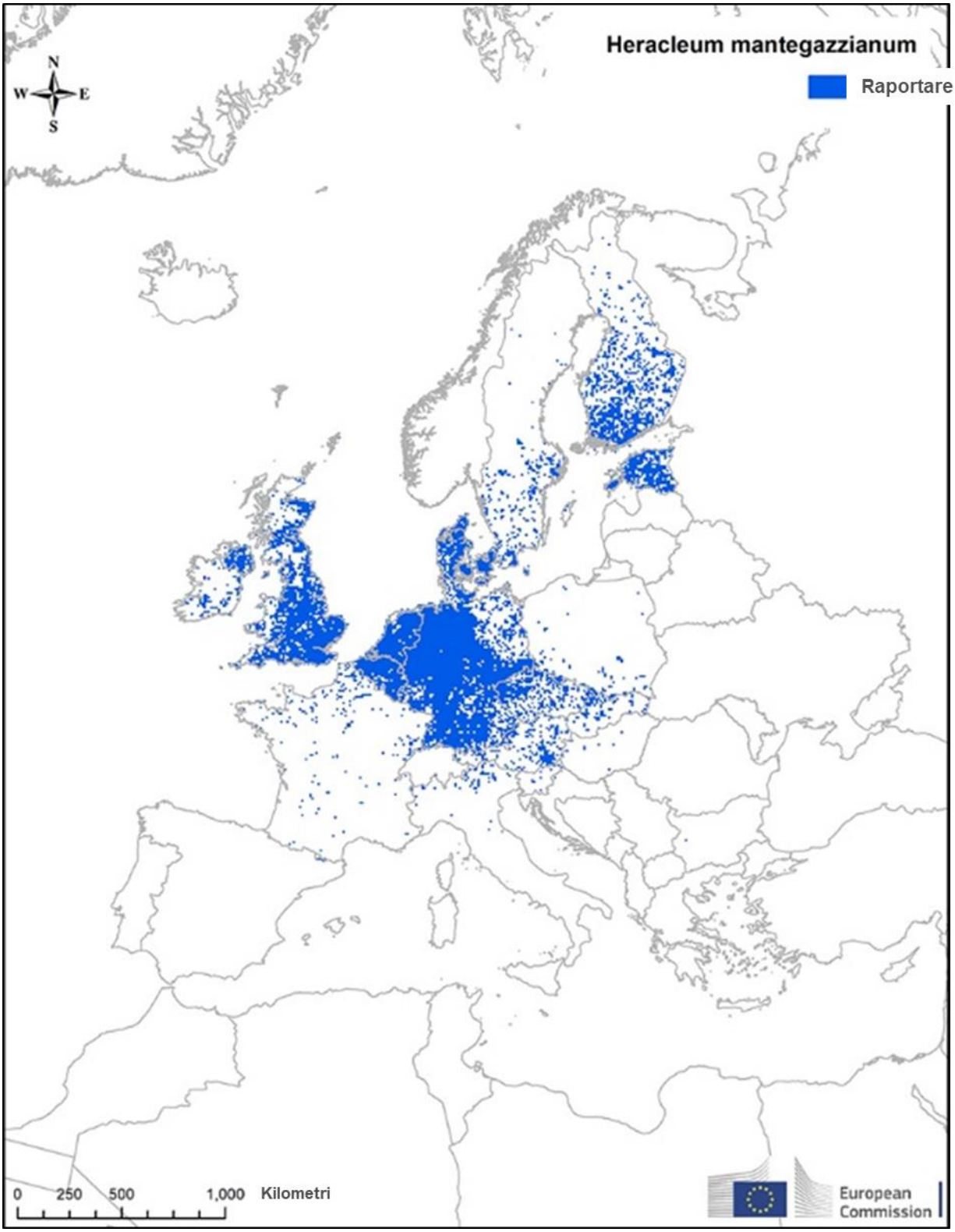

Figura 4: *Distribuția Heracleum mantegazzianum (caroiaje de 10 x 10 km), astfel cum a fost raportată de statele membre în 2019.*

O provocare suplimentară apare atunci când o specie este adăugată pe lista Uniunii. În cazul în care SAI adăugată pe lista Uniunii este o specie comercializată în mod obișnuit, aceasta este adesea înlocuită pe piață cu alte specii alogene, care pot fi, de asemenea, invazive. Aceste specii nou introduse trebuie, la rândul lor, să fie evaluate din punctul de vedere al riscurilor și luate în considerare pentru a fi incluse pe lista Uniunii. Această problemă este observată de cele mai multe ori în cazul comerțului cu animale de companie (de exemplu, înlocuirea broaștei țestoase de Florida *Trachemys scripta* cu alte broaște țestoase alogene) și în cazul comerțului horticol (de exemplu, înlocuirea zambilei de apă *Eichhornia crassipes* cu salata de apă *Pistia stratiotes*). Pentru a aborda această problemă, unele părți interesate au sugerat întocmirea unor liste cu specii permise în locul unei liste cu specii restricționate. Cadrul juridic actual nu prevede această abordare la nivelul UE, însă unele state membre au adoptat-o în legislația lor națională, în principal pentru comerțul cu animale de companie.

Luarea în considerare a costurilor și a aspectelor socioeconomice, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (6), a influențat procesul de includere a speciilor pe listă. Exemplul cel mai definitoriu este nurca americană (*Neovison vison*), o SAI cu efecte negative semnificative asupra biodiversității. Nurca americană este crescută pentru blană în mii de ferme de nurci din UE. Această specie nu a fost inclusă pe listă[14]. Includerea sa pe lista Uniunii ar supune creșterea sa pentru producția de blănuri procedurii de autorizare în temeiul articolului 9 din Regulamentul SAI. Mai multe state membre au considerat costurile punerii în aplicare a acestei proceduri ca fiind disproporționate și s-au opus includerii pe listă a acestei specii. Este important de remarcat faptul că Regulamentul SAI prevede soluții alternative pentru adăugarea unei specii pe lista Uniunii. În primul rând, statele membre în cauză pot aborda problema acestor specii prin măsuri naționale. În al doilea rând, speciile poate fi tratate printr-o mai bună cooperare regională (a se vedea secțiunile 2.3 și 2.4 de mai jos).

Includerea pe listă a SAI marine prezintă provocări deosebite[15]. După cum se poate observa mai sus, doar una dintre cele 66 de SAI incluse pe lista Uniunii, și anume *Plotosus lineatus*, este o specie marină. Cu toate acestea, mai multe specii marine au fost luate în considerare pentru includerea pe prima listă a Uniunii. Principalul obstacol în calea includerii speciilor marine a fost preocuparea legată de faptul că nivelul ridicat al conectivității ecologice și al capacității de dispersie a speciilor în mediul marin face investigarea și controlul invaziilor biologice mai dificile și mai costisitoare. Acest lucru este deosebit de relevant pentru speciile care intră în Marea Mediterană prin Canalul Suez. Totuși, în ciuda acestor provocări, supravegherea, depistarea timpurie și eradicarea rapidă a speciilor marine în zonele vizate pot atenua efectele negative ale acestora[16]. În ceea ce privește căile de introducere și de răspândire, răspândirea și impactul SAI asupra mediului marin ar putea fi reduse în mod semnificativ prin: (i) punerea în aplicare integrală a Convenției pentru managementul apelor de balast[17] a Organizației Maritime

[14] Această decizie a fost criticată de mai multe părți interesate. A se vedea, de exemplu, feedbackul publicului cu privire la propunerea pentru cea de a doua actualizare a listei Uniunii: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/2124-Lista-actualizata-a-speciilor-alogene-invazive-din-UE_ro.

[15] A se vedea Kleitou P. *et al.* (2021) „The Case of Lionfish (*Pterois miles*) in the Mediterranean Sea Demonstrates Limitations in EU Legislation to Address Marine Biological Invasions" (Cazul *Pterois miles* din Marea Mediterană demonstrează limitările din legislația UE pentru abordarea invaziilor biologice marine), *Journal of Marine Sci*. Engineering 2021, 9, 325. https://doi.org/10.3390/jmse9030325.

[16] A se vedea Giakoumi S. *et al.* (2019) „Management priorities for marine invasive species" (Priorități de gestionare pentru speciile marine invazive), *Science of the Total Environment*, 688 (2019) 976-982. https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2019.06.282.

[17] OMI: Organizația Maritimă Internațională, agenția specializată a Organizației Națiunilor Unite, responsabilă cu siguranța și securitatea transportului maritim și cu prevenirea poluării marine de către nave.

Internaționale (OMI)[18] și (ii) o mai bună punere în aplicare a Orientărilor OMI privind biofoulingul. Prin urmare, mai multe evaluări ale riscurilor pentru SAI marine au fost pregătite pentru a fi luate în considerare la următoarea actualizare a listei Uniunii.

2.2. Restricții și derogări (articolele 7, 8, 9, 31 și 32)

Impactul direct al Regulamentului SAI este acela că speciile incluse pe listă fac obiectul unor restricții, inclusiv al unei interdicții comerciale (articolul 7). Sunt posibile excepții de la majoritatea restricțiilor în cazuri excepționale: fie (i) în cadrul unui sistem de autorizații gestionat de statele membre (care permite desfășurarea de activități de cercetare sau de conservare *ex situ* în temeiul articolului 8); fie (ii) în condițiile autorizării din partea Comisiei (în cazuri excepționale, din motive de interes public incontestabil, în temeiul articolului 9). Sunt posibile și alte derogări tranzitorii pentru proprietarii de animale de companie (articolul 31) și pentru stocurile comerciale (articolul 32).

Douăsprezece state membre au raportat că au eliberat 100 de autorizații în total în perioada cuprinsă între august 2016 (data intrării în vigoare a primei liste a Uniunii) și decembrie 2018. Respectivele autorizații vizau 32 de SAI de interes pentru Uniune. Dintre aceste autorizații, 87 au fost pentru cercetare și 13 pentru conservare *ex situ*. Autorizațiile *ex situ* au fost acordate unităților care adăpostesc exemplare nedorite ca parte a măsurilor de gestionare, activitate care, de fapt, nu necesită autorizație.

Până în prezent, Comisia a adoptat două decizii de autorizare în temeiul articolului 9. Prin intermediul acestor două decizii, două state membre au fost autorizate să continue creșterea câinilor enot (*Nyctereutes procyonoides*) pentru producția de blănuri.

2.3. Articolul 11. SAI de interes regional și specii indigene pentru Uniune

Articolul 11 permite statelor membre să identifice, din listele lor de SAI de interes pentru fiecare dintre ele (a se vedea secțiunea 2.4), specii indigene sau alogene pentru Uniune care necesită o cooperare regională consolidată. O astfel de cooperare poate conduce la aplicarea, în cazul acestor specii – și numai în statele membre în cauză – a majorității restricțiilor care se aplică speciilor incluse pe lista Uniunii. Cooperarea regională trebuie declanșată de un stat membru, ceea ce nu s-a întâmplat încă.

În ceea ce privește SAI indigene pentru Uniune, forumul științific și alți experți consultați au confirmat că o cooperare regională consolidată ar avea o valoare adăugată pentru abordarea mai multor astfel de specii. Cu toate acestea, forumul științific a identificat un obstacol: incertitudinea cu privire la limitele exacte dintre aria de răspândire a speciilor indigene și cea a speciilor alogene. Aceste limite se încadrează adesea pe teritoriul statelor membre în cauză: speciile pot fi indigene în anumite părți ale unui stat membru, dar pot fi alogene și invazive în alte părți ale aceluiași stat. În plus, cunoștințele cu privire la aceste limite evoluează adesea în contextul celor mai recente cercetări. De asemenea, astfel de situații fac deosebit de dificilă explicarea pentru publicul larg a necesității de a lua măsuri pentru gestionarea speciilor respective.

Unele părți interesate au sugerat utilizarea articolului 11 pentru a reglementa la nivel regional specii în cazul cărora stabilirea în zone extinse din Uniune este foarte puțin

[18] Convenția a intrat în vigoare la 8 septembrie 2017, în timp ce termenul-limită până la care toate navele trebuie să se conformeze este 8 septembrie 2024.

probabilă[19], în locul includerii unor astfel de specii pe lista Uniunii. Această abordare ar fi utilă în special pentru speciile de interes comercial important. De exemplu, plantele ornamentale care pot avea un impact grav în regiunea biogeografică mediteraneeană ar fi reglementate doar în regiunea respectivă, în timp ce comerțul cu aceste plante ar continua în nordul Europei, unde este puțin probabil ca acestea să aibă un impact semnificativ. Discuțiile relevante din cadrul Comitetului pentru specii alogene invazive indică faptul că statele membre nu au optat pentru o astfel de soluție din următoarele trei motive:

- Regulamentul SAI permite în mod clar includerea unor astfel de specii pe lista Uniunii[20];
- includerea pe lista Uniunii este considerată o măsură mai eficace, în special având în vedere interdicția de comercializare care rezultă din aceasta în întreaga Uniune;
- aplicarea restricțiilor comerciale este dificilă numai în anumite părți ale UE.

2.4. Articolul 12. SAI de interes pentru statul membru

Articolul 12 permite statelor membre să întocmească o listă națională a SAI de interes pentru un stat membru. Până la 31 martie 2021, 10 state membre adoptaseră astfel de liste[21]. Numărul de taxoni din fiecare dintre aceste liste variază de la 13 la peste 200. Unele liste includ grupuri taxonomice întregi (genuri și familii). Speciile și grupurile taxonomice incluse pe listă fac obiectul unor restricții la nivel național, similare celor care se aplică la nivelul UE speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune. Unele specii au fost incluse pe listă de mai multe țări. Aceste specii indică priorități comune țărilor respective. Totuși, cu unele excepții, acest lucru nu a condus la o acțiune coordonată.

2.5. Articolul 13. Planuri de acțiune privind căile de introducere a SAI

Articolul 13 prevede obligativitatea ca statele membre să identifice și să acorde prioritate căilor (și anume, rute și mecanisme) de introducere și răspândire neintenționate a SAI de interes pentru Uniune în termen de 18 luni de la adoptarea sau actualizarea listei Uniunii. Articolul 13 prevede, de asemenea, obligativitatea ca statele membre să pună în aplicare planuri de acțiune pentru abordarea căilor de introducere prioritare în termen de 3 ani de la adoptarea sau actualizarea listei Uniunii.

Majoritatea statelor membre au identificat căile de introducere prioritare relevante pentru acestea. În conformitate cu Regulamentul SAI, stabilirea priorităților s-a bazat pe estimări ale volumului de specii introduse prin căi de introducere și pe impactul potențial al respectivelor specii. Cu toate acestea, statele membre au urmat metodologii diferite, variind de la formule destul de simple la formule complexe.

Căile de introducere prioritare identificate variază substanțial de la un stat membru la altul, acordându-se prioritate unui număr de 36 de căi de introducere diferite. Cu toate acestea, majoritatea statelor membre au acordat prioritate unui număr de două căi de introducere: „Evadarea din spațiile izolate: evadarea speciilor de animale de companie,

[19] A se vedea, de exemplu, feedbackul publicului cu privire la propunerea pentru cea de a doua actualizare a listei Uniunii: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/2124-Lista-actualizata-a-speciilor-alogene-invazive-din-UE_ro.

[20] Articolul 4 alineatul (3) litera (b) și considerentul 10 din Regulamentul SAI.

[21] Zona de evaluare a riscurilor este teritoriul Uniunii, cu excepția regiunilor ultraperiferice. Articolul 6 din Regulamentul SAI stabilește dispoziții specifice pentru regiunile ultraperiferice, impunând statelor membre care au regiuni ultraperiferice să adopte o listă a speciilor alogene invazive de interes pentru fiecare dintre respectivele regiuni.

de acvariu și de terariu” și „Evadarea din spațiile izolate: horticultură” (a se vedea tabelul 1).

Unele state membre au inclus în analiza lor SAI suplimentare care nu figurează pe lista Uniunii pentru a elabora planuri de acțiune mai cuprinzătoare. Acest lucru indică faptul că lista actuală a Uniunii este percepută ca fiind prea limitată pentru a acorda prioritate căilor de introducere din cadrul acesteia. Anumite căi de introducere nu pot fi abordate în temeiul articolului 13, cu excepția cazului în care speciile relevante sunt incluse pe lista Uniunii. De exemplu, dacă speciile introduse și răspândite prin apa de balast nu sunt incluse pe lista Uniunii, nu pot fi inițiate acțiuni pentru abordarea acestei căi de introducere în temeiul Regulamentului SAI.

În pofida progreselor înregistrate în ceea ce privește acordarea de prioritate căilor de introducere, punerea în aplicare a articolului 13 înregistrează întârzieri în majoritatea statelor membre. Până la 31 martie 2021, numai 10[22] state membre elaboraseră și comunicaseră Comisiei planul (planurile) lor de acțiune privind căile de introducere. În iunie 2021, Comisia a inițiat proceduri împotriva a 18 state membre pentru că nu au elaborat planul (planurile) de acțiune.

Categoria/subcategoria căii de introducere conform clasificării utilizate în rapoartele din 2019		**Numărul de state membre care au identificat calea de introducere drept una prioritară**	**Numărul de SAI de interes pentru Uniune care corespund căii de introducere**
1. ELIBERAREA ÎN NATURĂ	1.1. Control biologic	-	-
	1.2. Controlul eroziunii/stabilizarea dunelor (perdele de protecție față de acțiunea vântului, garduri vii etc.)	2	3
	1.3. Activități de pescuit în natură (inclusiv pescuit recreativ)	6	7
	1.4. Vânătoare	1	1
	1.5. „Îmbunătățiri” ale peisajului/florei/faunei sălbatice	4	6
	1.6. Introducere în scopul conservării sau gestionării faunei sălbatice	-	-
	1.7. Eliberarea în natură pentru utilizare (alte tipuri de utilizare decât cele menționate mai sus, de exemplu blană, transport, uz medical)	2	12
	1.8. Alt tip de eliberare intenționată	4	11
2. EVADAREA DIN SPAȚIILE IZOLATE	2.1. Agricultură (inclusiv materii prime pentru biocombustibili)	2	2
	2.2. Acvacultură/maricultură	6	18
	2.3. Grădini botanice/grădini zoologice/acvarii (cu excepția acvariilor domestice)	5	39
	2.4. Specii de animale de companie/pentru acvarii/pentru terarii (inclusiv hrana vie pentru speciile respective)	13	33
	2.5. Animale de crescătorie (inclusiv animalele aflate sub un control limitat)	1	2
	2.6. Silvicultură (inclusiv împădurire sau reîmpădurire)	2	4
	2.7. Crescătorii de animale pentru blană	1	3
	2.8. Horticultură	11	23
	2.9. Scop ornamental, altul decât horticultura	9	26
	2.10. Cercetare și reproducere *ex situ* (în unități)	-	-
	2.11. Hrană vie și momeală vie	8	9
	2.12. Alte tipuri de evadare din spațiile izolate	2	11
3. TRANSPORT – CONTAMINANT	3.1. Material de pepinieră contaminant	2	16
	3.2. Momeală contaminată	-	-
	3.3. Contaminant alimentar (inclusiv în hrana vie)	1	2
	3.4. Contaminant pe animale (cu excepția paraziților și a speciilor transportate de gazde/vectori)	3	15
	3.5. Paraziți pe animale (inclusiv speciile transportate de gazde și vectori)	-	-
	3.6. Contaminant pe plante (cu excepția paraziților și a speciilor transportate de gazde/vectori)	3	14

[22] Inclusiv Regatul Unit înainte de retragerea sa din UE.

	3.7. Paraziți pe plante (inclusiv speciile transportate de gazde și vectori)	-	-
	3.8. Contaminant al semințelor	1	3
	3.9. Comerțul cu lemn	-	-
	3.10. Transportul de materiale provenind din habitate (sol, vegetație etc.)	8	23
4. TRANSPORT – „PASAGER CLANDESTIN”	4.1. Echipament de pescuit	6	20
	4.2. Container/vrac	2	3
	4.3. „Pasageri clandestini” în sau pe avion	1	1
	4.4. „Pasageri clandestini” pe navă/ambarcațiune (cu excepția apei de balast și a depunerii de organisme vegetative pe coca navelor)	3	14
	4.5. Utilaje/echipamente	3	17
	4.6. Persoane și bagajele/echipamentele acestora (în special turism)	1	7
	4.7. Ambalaje din materii organice, în special din lemn	1	1
	4.8. Apă de balast pe nave/ambarcațiuni	5	7
	4.9. Depuneri de organisme vegetative pe coca navelor/ambarcațiunilor	4	8
	4.10. Vehicule (automobile, trenuri etc.)	4	12
	4.11. Alte mijloace de transport	1	1
5. CORIDOR	5.1. Căi navigabile/bazine/mări interconectate	6	35
	5.2. Tuneluri și poduri terestre	-	-
6. NATURALĂ	5.3. Răspândirea naturală transfrontalieră a speciilor alogene invazive care au fost introduse prin căile 1-5	8	45

Tabelul 1: *Clasificarea căilor de introducere utilizate în raportare, numărul de state membre care au identificat fiecare cale de introducere drept o prioritate și numărul de SAI de interes pentru Uniune identificate ca fiind relevante pentru fiecare dintre aceste căi de introducere.*

2.6. Articolul 14. Sistemul de supraveghere

Articolul 14 prevede obligativitatea ca statele membre să instituie un sistem de supraveghere care să colecteze și să înregistreze datele privind apariția în mediu a SAI de interes pentru Uniune.

Până la 31 martie 2021, 24 de state membre instituiseră un astfel de sistem, bazându-se adesea pe sistemele existente, inclusiv pe sistemele rezultate din alte acte legislative ale UE. În foarte puține cazuri, a fost instituit un sistem nou de supraveghere. Sistemele din mai multe state membre sunt legate de inițiative științifice cetățenești, iar câteva sisteme se bazează aproape exclusiv pe inițiative științifice cetățenești. Unele state membre includ și informații furnizate de părțile interesate (fermieri, silvicultori, vânători, pescari, ONG-uri active în domeniul conservării naturii etc.). În iunie 2021, Comisia a inițiat proceduri împotriva a trei state membre pentru că nu au instituit un sistem de supraveghere.

Au fost observate unele lacune și inconsecvențe în ceea ce privește distribuția raportată a SAI de interes pentru Uniune. Rapoartele au indicat diferențe semnificative în ceea ce privește numărul de specii înregistrate în regiunile de frontieră de către statele membre învecinate (a se vedea figura 5). Acest lucru indică faptul că: (i) distribuția efectivă a unor SAI de interes pentru Uniune nu este încă pe deplin cunoscută și (ii) sistemele de supraveghere nu au acoperit în mod adecvat, cel puțin până în 2018, atunci când au fost colectate aceste înregistrări, toate SAI de interes pentru Uniune sau toate teritoriile naționale.

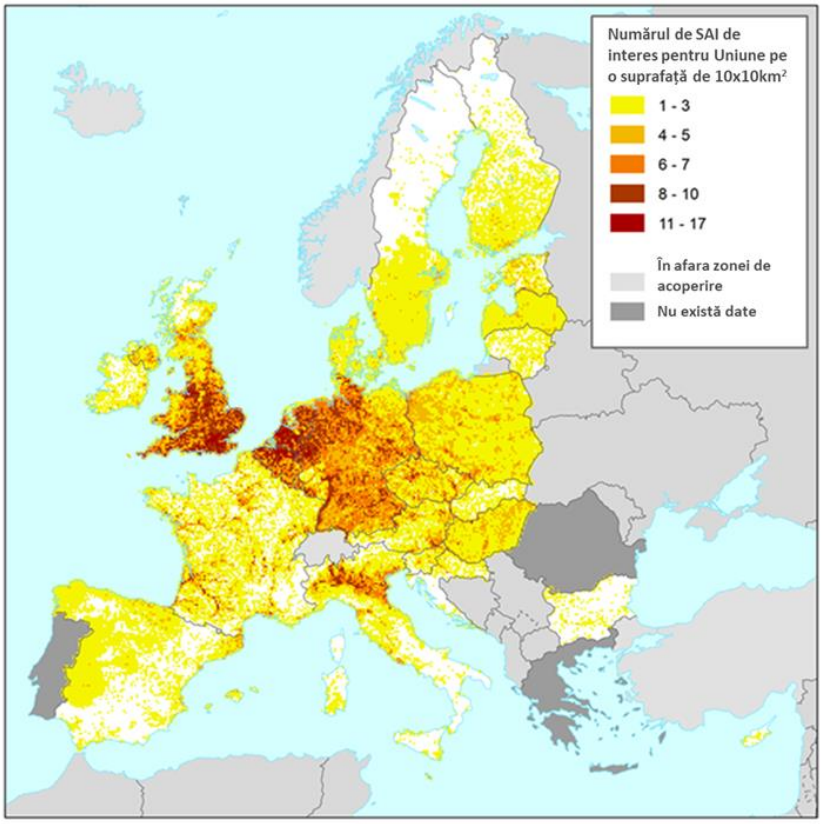

Figura 5: *Numărul de SAI de interes pentru Uniune din cele 48 care fac obiectul rapoartelor din 2019 pentru caroiajul de 10 x 10 km.*

2.7. Articolul 15. Controale oficiale

Articolul 15 prevede obligativitatea ca, până la 2 ianuarie 2016, statele membre să dețină structuri deplin funcționale pentru efectuarea controalelor oficiale necesare pentru prevenirea introducerii intenționate a unor SAI de interes pentru Uniune.

Până la 31 martie 2021, 25 de state membre dispuneau de astfel de structuri care implică serviciile vamale și/sau fitosanitare/veterinare. Statele membre au raportat doar câteva interceptări de SAI în urma controalelor oficiale efectuate la frontiere.

Caracterul complet al structurilor de control oficial variază de la un stat membru la altul. Integrarea listei Uniunii în TARIC[23] și TRACES[24] a facilitat controlul documentelor. Cu toate acestea, doar câteva state membre par să efectueze analize de risc și controale fizice specifice. Multe state membre vor trebui să clarifice mai bine repartizarea responsabilităților între diferitele autorități implicate, inclusiv în ceea ce privește cooperarea, schimbul de informații și programele de formare. În iunie 2021, Comisia a inițiat proceduri împotriva a două state membre pentru că nu au pus în aplicare articolul 15.

2.8. Articolele 16 și 17. Notificări privind depistarea timpurie și eradicare rapidă într-un stadiu timpuriu al invaziei

În temeiul articolului 16, statele membre trebuie să notifice Comisiei apariția unor SAI de interes pentru Uniune a căror prezență a fost necunoscută anterior sau reapariția unor SAI de interes pentru Uniune după ce s-a raportat că speciile respective au fost eradicate. În temeiul articolului 17, respectivele state membre trebuie: (i) să ia măsuri de eradicare rapidă; (ii) să notifice măsurile respective Comisiei și (iii) să informeze celelalte state membre.

De la adoptarea primei liste a Uniunii în iulie 2016 și până la 31 martie 2021, 19 state membre (inclusiv Regatul Unit până la retragerea sa din UE) au notificat Comisiei, prin intermediul sistemului specific de notificare[25], 135 de cazuri de detectare timpurie care vizau 34 din cele 66 de SAI de interes pentru Uniune. Pentru 57 dintre aceste cazuri, notificările au confirmat eradicarea rapidă; pentru 42, măsurile erau în curs de desfășurare; pentru 5, nu fusese încă luată nicio măsură; iar pentru unul, statul membru a decis să aplice măsuri de gestionare în conformitate cu articolul 18 (Derogări de la obligația de eradicare rapidă). În 30 de cazuri, statele membre au considerat că eradicarea rapidă nu a fost realizată. Specia pentru care au fost transmise majoritatea notificărilor de depistare timpurie – 43 în total – este viespea asiatică (*Vespa velutina nigrithorax*).

[23] Tariful Integrat al Uniunii Europene.
[24] Sistemul de control al comerțului și de expertiză.
[25] NOTSYS: https://easin.jrc.ec.europa.eu/notsys/.

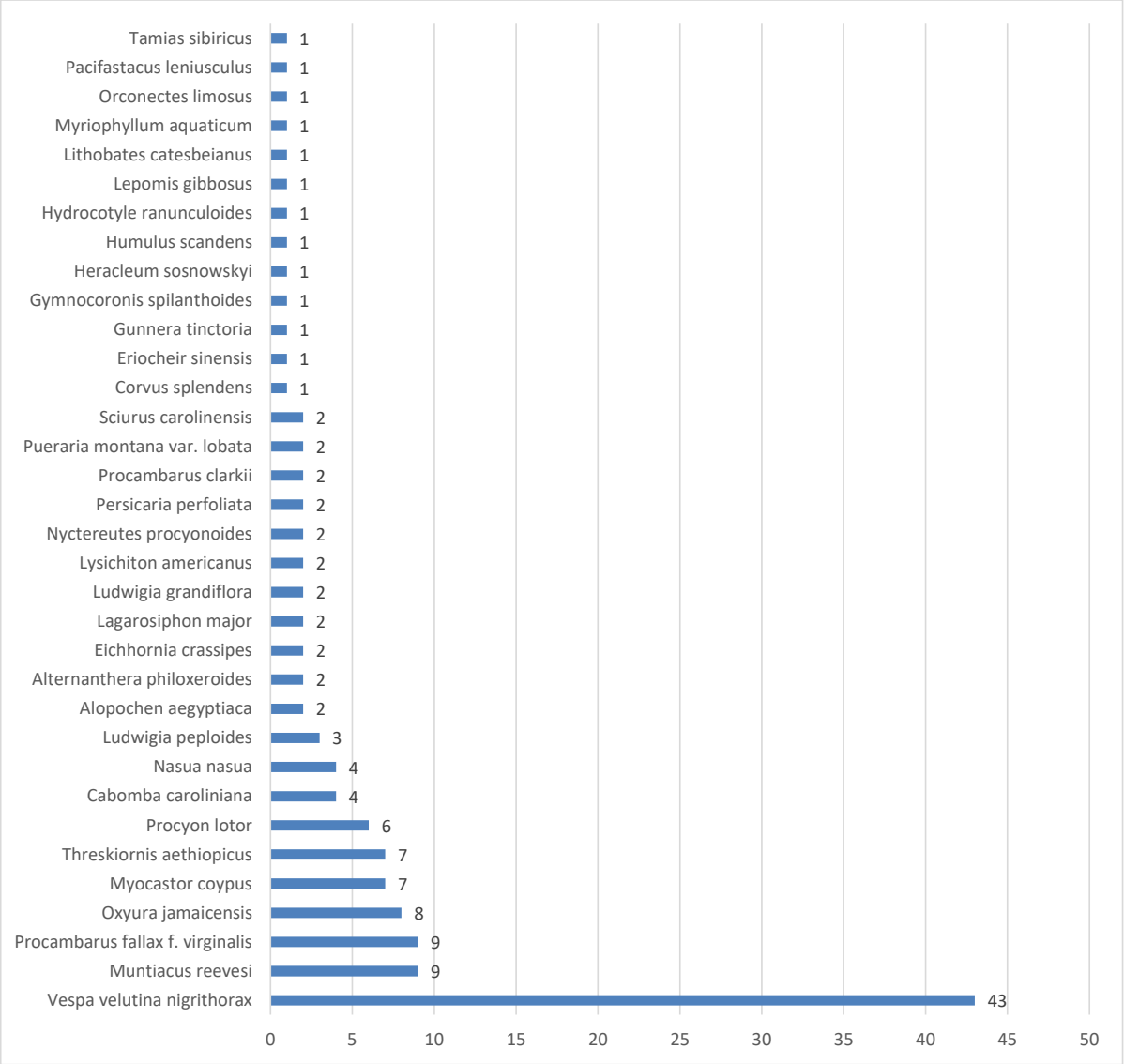

Figura 6: *Notificări privind detectarea timpurie pentru fiecare SAI de interes pentru Uniune în perioada iulie 2016-martie 2021. Cifrele includ notificări multiple pentru aceeași specie pentru fiecare stat membru.*

2.9. Articolul 19. Măsuri de gestionare

Articolul 19 prevede obligativitatea ca statele membre să aplice măsuri eficace de gestionare a SAI de interes pentru Uniune răspândite la scară largă pe teritoriul acestora. Aceste măsuri trebuie să vizeze eradicarea, controlul populației sau izolarea SAI.

23 de state membre au raportat că au aplicat măsuri de gestionare a SAI de interes pentru Uniune prezente pe teritoriul lor în perioada iulie 2016-decembrie 2018. Acestea au raportat 634 de măsuri de gestionare distincte, care acoperă 41 din cele 43 de SAI incluse pe lista Uniunii în perioada respectivă și prezente în Uniune. Unele state membre au elaborat măsuri pentru fiecare populație specifică de specii de pe teritoriul lor, în timp ce altele au luat măsuri la nivelul populației totale de pe teritoriul lor.

Conform rapoartelor, 6 % din măsurile de gestionare au dus la eradicare; 21 % au dus la o scădere a populației vizate; 14 % nu au dus la nicio modificare a populației vizate; 17 % au înregistrat o creștere a populației vizate, în pofida măsurilor de gestionare, și 42 % au dus la rezultate neclare. Rapoartele indică, de asemenea, depunerea unor eforturi

semnificative pentru înțelegerea și atenuarea impactului măsurilor de gestionare asupra speciilor nevizate.

2.10. Articolul 25. Sistemul de consolidare a informațiilor

Sistemul de consolidare a informațiilor instituit de Comisie pentru a contribui la punerea în aplicare a Regulamentului SAI cuprinde:

- rețeaua europeană de informare cu privire la speciile alogene[26], care permite un acces facil la informațiile științifice și la datele spațiale privind aproximativ 14 000 de specii alogene prezente în Europa;

- sistemul european de notificare a speciilor alogene[27], care permite statelor membre să notifice Comisiei și să informeze celelalte state membre cu privire la depistarea timpurie a unor SAI de interes pentru Uniune și la măsurile de eradicare rapidă luate în acest sens.

2.11. Acțiuni de sensibilizare

Majoritatea statelor membre au depus eforturi pentru a informa publicul cu privire la impactul SAI și la necesitatea abordării acestora, în principal prin crearea sau îmbunătățirea unor site-uri web dedicate. Statele membre au desfășurat, de asemenea, campanii de sensibilizare pentru publicul larg sau pentru anumite segmente ale publicului (părți interesate, tineri, școli etc.) prin diverse mijloace (articole din ziare și reviste, comunicate de presă, buletine informative, programe de radio și de televiziune, expoziții în muzee, conferințe, sondaje publice, aplicații de știință cetățenească pentru telefoane mobile și promovarea codurilor de conduită). În multe state membre, publicul a fost, de asemenea, informat de către ONG-uri, sectorul privat, instituțiile de învățământ și alte asociații afectate de SAI sau care își desfășoară activitatea în domeniul SAI.

Comisia crește gradul de sensibilizare cu privire la SAI prin intermediul unei pagini web dedicate[28] (platforma EASIN, inclusiv diseminarea științei, educația online și conținutul platformelor de comunicare socială) și prin intermediul aplicației de știință cetățenească pentru telefoane inteligente Invasive Alien Species in Europe[29]. Proiectele în curs vizează: (i) să îmbunătățească nivelul de înțelegere și de comunicare între principalele sectoare și autoritățile competente care se ocupă de SAI[30] și (ii) să promoveze gestionarea umană a SAI vertebrate[31]. De asemenea, Comisia a elaborat materiale pentru a ajuta statele membre să pună în aplicare Regulamentul SAI (de exemplu, ghiduri pentru a sprijini identificarea SAI de interes pentru Uniune prin intermediul controalelor oficiale sau al sistemelor de supraveghere, precum și un ghid pentru interpretarea categoriilor de căi de introducere a speciilor alogene, astfel cum sunt definite în Convenția privind diversitatea biologică).

[26] EASIN: https://easin.jrc.ec.europa.eu/easin.

[27] NOTSYS: https://easin.jrc.ec.europa.eu/notsys.

[28] https://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

[29] https://easin.jrc.ec.europa.eu/easin/CitizenScience/BecomeACitizen.

[30] https://www.adelphi.de/en/project/invasive-alien-species-improving-understanding-and-communication.

[31] https://www.iucn.org/regions/europe/our-work/biodiversity-conservation/invasive-alien-species/humane-management-vertebrate-ias.

2.12. Costuri de punere în aplicare, beneficii și finanțare

19 state membre au furnizat o estimare a costurilor implicate de respectarea Regulamentului SAI pentru perioada 2015-2018. Aceste costuri variază de la 17 000 EUR și la 40 milioane EUR pe stat membru. Costurile totale estimate în toate statele membre se ridică la aproximativ 75 milioane EUR pe parcursul perioadei de patru ani. Majoritatea estimărilor acoperă măsurile de gestionare și de sensibilizare, însă unele includ și costuri cu personalul și alte costuri. Întrucât aceste estimări nu acoperă aceleași categorii de costuri și au diverse limitări, comparațiile nu sunt relevante.

Majoritatea statelor membre au considerat că costurile raportate reprezintă o subestimare a costurilor reale. În majoritatea cazurilor, statele membre nu au fost în măsură să cuantifice costurile totale, deoarece activitățile de punere în aplicare sunt desfășurate de organisme publice ca parte a activității sau a capacității lor existente (de exemplu, pentru controalele oficiale și sistemele de supraveghere). În plus, unele activități sunt întreprinse de numeroși actori diferiți la nivel național, regional și local, ceea ce face dificilă compararea tuturor costurilor. Măsurile de gestionare fac adesea parte din activități care depășesc SAI incluse pe listă și abordează SAI sau refacerea cadrului natural în general, ceea ce face foarte dificilă identificarea costurilor de punere în aplicare a Regulamentului SAI.

Costurile sunt suportate, de asemenea, de sectoarele economice care trebuie să își adapteze activitățile (de exemplu, comercianții de animale de companie și horticoli care trebuie să oprească comercializarea de SAI de interes pentru Uniune și grădinile zoologice care trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că exemplarele nu evadează și nu se reproduc).

Estimarea beneficiilor este dificilă, cel puțin în termeni monetari. Printre beneficii se numără evitarea efectelor negative asupra biodiversității, a sănătății umane (de exemplu, arsuri cutanate cauzate de planta cunoscută sub denumirea populară „Uriaș” *Heracleum mantegazzianum*) și a economiei (de exemplu, daune aduse infrastructurii), ca urmare a prevenirii unor introduceri noi și a gestionării populațiilor existente de SAI de interes pentru Uniune. Studiile recente[32] confirmă ipoteza formulată în evaluarea impactului pentru Regulamentul SAI[33] conform căreia costul abordării SAI cât mai curând posibil este în mod clar compensat de costurile lipsei de acțiune sau ale acțiunilor întreprinse cu o întârziere semnificativă. Acest lucru este determinat de tendința de creștere în timp a costurilor daunelor și a costurilor de gestionare.

Cu toate că s-au înregistrat unele succese în eradicarea sau limitarea SAI de interes pentru Uniune (a se vedea secțiunile 2.8 și 2.9 de mai sus), este prematur să se evalueze impactul global al Regulamentului SAI în această privință. O distribuție de referință pentru speciile enumerate corespunzătoare datei adoptării listei Uniunii a fost creată în 2013[34]. Prima distribuție raportată de statele membre corespunde celor mai bune cunoștințe disponibile cât mai aproape posibil de data de 31 decembrie 2018. Cu toate acestea, obligațiile de gestionare s-au aplicat abia începând cu februarie 2018 pentru prima listă a Uniunii și, respectiv, februarie 2019 pentru prima actualizare a acesteia. În

[32] A se vedea Cuthbert R.N. *et al.* „Global economics of aquatic invasive alien species” (Economia globală a speciilor alogene invazive acvatice) *Science of the Total Environment* 775 (2021) 145238. https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.145238; Ahmed D.A. *et al.* „Managing biological invasions: the cost of inaction” (Gestionarea invaziilor biologice: costul lipsei de acțiune), *Biological invasions* (2021), în curs de revizuire. DOI: 10.21203/rs.3.rs-300416/v1.

[33] SWD(2013)321 final.

[34] https://easin.jrc.ec.europa.eu/easin/Documentation/Baseline.

mod previzibil, o comparație între scenariul de referință și distribuțiile raportate nu a evidențiat nicio modificare semnificativă[35]. Se poate efectua o comparație mai pertinentă pe baza celei de a doua distribuții raportate, prevăzută pentru 2025. O altă măsură a succeselor înregistrate ar fi reducerea vizibilă a presiunii exercitate de SAI asupra speciilor și habitatelor protejate. Totuși, aceste tendințe sunt foarte lente și nu se preconizează că vor fi măsurate înainte de 2030.

Statele membre au raportat că acțiunile întreprinse au fost finanțate atât din surse naționale/locale, cât și din fonduri UE, în principal programul LIFE și Fondul de coeziune al UE. Multe state membre, în special cele care se bazează cel mai mult pe finanțarea UE, au invocat lipsa de resurse suficiente ca unul dintre principalele motive ale întârzierilor în punerea în aplicare a anumitor dispoziții.

2.13. Provocări legate de punerea în aplicare

În prezenta evaluare au fost identificate anumite provocări și domenii care necesită îmbunătățiri și care sunt prezentate în continuare.

- Punerea în aplicare integrală a Regulamentului SAI nu a fost încă realizată, întrucât majoritatea statelor membre nu au pus încă în aplicare planurile de acțiune pentru abordarea căilor de introducere prioritare. În plus, există posibilitatea îmbunătățirii atât a gradului de acoperire a sistemelor de supraveghere, cât și a structurilor de control oficial din multe state membre.
- Incertitudinea cu privire la impactul potențial sau la importanța economică a anumitor specii poate împiedica includerea acestora pe lista Uniunii, reducând astfel impactul Regulamentului SAI. Cu toate acestea, Regulamentul SAI include dispoziții (măsuri de urgență și cooperarea regională consolidată) care ar putea aborda speciile ce prezintă riscuri iminente și speciile cu relevanță economică. Totuși, statele membre nu au utilizat aceste dispoziții, iar Regulamentul SAI nu conferă Comisiei dreptul de a le iniția.
- Există posibilitatea unei mai bune coordonări între statele membre deoarece: (i) listele cu SAI de interes național conțin unele specii comune; (ii) prioritățile măsurilor și eforturilor de gestionare diferă de la o țară vecină la alta și (iii) statele membre au identificat priorități foarte diverse în ceea ce privește căile de introducere care trebuie abordate.
- Faptul că lista Uniunii este o listă prioritară la care pot fi adăugate specii numai după ce sunt disponibile suficiente dovezi înseamnă că, prin natura sa, aceasta nu poate include toate speciile alogene invazive.
- Lipsa unei finanțări suficiente pentru abordarea SAI continuă să reprezinte un obstacol pentru multe state membre. Prin urmare, finanțarea UE rămâne importantă pentru a completa finanțarea națională din diverse surse (de exemplu, Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură pentru speciile alogene invazive din mediul marin; Orizont Europa pentru cercetarea relevantă; politica agricolă comună pentru gestionarea SAI relevante etc.) în vederea unei puneri în aplicare integrale și eficace.
- Lipsa capacității administrative, în special la nivel local și regional, reprezintă o altă provocare semnificativă în mai multe state membre. Aceasta variază de la capacitatea de a utiliza suficiente sisteme de supraveghere până la capacitatea de a stabili prioritățile și de a efectua intervenții [inclusiv: (i) pregătirea și punerea în aplicare a planurilor de acțiune; (ii) gestionarea consultărilor publice necesare

[35] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC123170.

și gestionarea conflictelor în cazul în care acestea apar (de exemplu, cu grupuri de părți interesate care se opun includerii pe listă sau măsurilor de gestionare)].

- Există lacune în materie de cunoștințe, în special în ceea ce privește: (i) metodele de documentare a costurilor și beneficiilor abordării SAI; (ii) implicațiile schimbărilor climatice asupra stabilirii și răspândirii SAI și (iii) metode noi pentru gestionarea SAI, în special măsuri care vizează o gamă largă de taxoni SAI la nivel de cale de introducere.

3. CONCLUZII

Având în vedere că termenele pentru punerea în aplicare a diferitelor obligații prevăzute în Regulamentul SAI s-au aplicat treptat în perioada cuprinsă între iulie 2016 (data adoptării primei liste a Uniunii) și iulie 2019, este prematur să se tragă concluzii cu privire la majoritatea aspectelor Regulamentului SAI. Din acest motiv, Comisia nu a completat prezentul raport cu o propunere legislativă de modificare a Regulamentului SAI. Informații suplimentare pentru a decide cu privire la necesitatea unei astfel de propuneri vor fi colectate prin intermediul următoarelor rapoarte ale statelor membre, care urmează să fie prezentate în 2025.

Cu toate că punerea în aplicare a Regulamentului SAI se dovedește a fi dificilă din mai multe puncte de vedere, acesta începe deja să își atingă obiectivele. În această primă evaluare sunt identificate unele realizări semnificative, prezentate la punctele de mai jos.

- Regulamentul SAI a creat un cadru coerent pentru abordarea SAI la nivelul UE. Aceasta a determinat majoritatea statelor membre să instituie un sistem de supraveghere și să efectueze controale oficiale pentru respectivele specii. În pofida perioadei foarte scurte de punere în aplicare integrală și efectivă, există indicii că restricțiile (de exemplu, eliminarea speciilor din comerț), depistarea timpurie/eradicarea rapidă și gestionarea speciilor răspândite la scară largă aduc beneficii.
- Dispozițiile privind lista SAI de interes pentru Uniune s-au dovedit a fi eficace și au permis actualizarea periodică a listei. Numărul notificărilor privind detectarea timpurie și al măsurilor de gestionare luate indică faptul că SAI incluse pe listă sunt relevante pentru majoritatea statelor membre.
- Informațiile privind SAI prezente în Europa sunt în prezent centralizate și mai detaliate ca niciodată. Există mecanisme noi de raportare și de avertizare cu privire la noile reperări.
- Regulamentul SAI a dus la creșterea gradului de conștientizare a problemei speciilor alogene invazive, inclusiv în rândul publicului larg.

Regulamentul SAI este un act legislativ oportun. Se estimează că intensificarea prognozată a comerțului și a călătoriilor la nivel mondial și schimbările climatice vor spori introducerea și stabilirea SAI. Acest lucru poate duce la creșterea efectelor negative asupra biodiversității și ecosistemelor, a sănătății umane și a economiei. Aceasta poate conduce, de asemenea, la o creștere a costurilor aferente[36]. Trebuie intensificată punerea în aplicare deplină a Regulamentului SAI, precum și a altor acte legislative și acorduri

[36] A se vedea, de exemplu, Diagne C. *et al.* (2021), „High and rising economic costs of biological invasions worldwide” (Costurile economice ridicate și în creștere ale invaziilor biologice la nivel mondial), *Nature*. https://doi.org/10.1038/s41586-021-03405-6.

internaționale relevante. Acesta este un angajament asumat în cadrul Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030[37].

[37]COM(2020) 380 final.